

ΕΤΟΣ 57ον

1 Νοεμβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (2944)

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΟΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

Όταν ο ευαγγελιστής Ιωάννης διακηρύσσει ότι «ο Λόγος σάρξ ἐγένετο» (Ιωάν. 1, 14), σημαίνει ότι ο Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός πῆρε σάρκα καὶ ὁστά, σαρκώθηκε, ἐγίνε ἀνθρώπος, χωρίς ὅμως νά πάψει νά εἶναι Θεός. Θεάνθρωπος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἔπαθε ὡς ἀνθρώπος, ἀλλή «τοῦτον τόν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός» κηρύττει ὁ ἀπόστολος Πέτρος (Πράξ. 2, 32).

Τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ: σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

Τό ἀναστημένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό Κυριακό σῶμα καί αἷμα πού μεταλαμβάνουν οἱ πιστοί σέ κάθε λειτουργική εὐχαριστιακή σύναξη. Μέ τόν τρόπο αὐτό γίνονται μέλη καί συμμετοχοί τοῦ θεανθρώπινου σώματος τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως μᾶς λέει σήμερα ὁ Ἀπόστολος: «Ὑμεῖς δέ ἐστέ σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους».

Ἐκεῖνος, ὡς μοναδική κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἐνώνει στό σῶμα του, ἐξηγεῖ ὁ Μέγας Βασίλειος· καί ἐμεῖς μετέχουμε τῆς σάρκας αὐτοῦ, συμπληρώνει ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας, μετέχουμε πραγματικά καί ὄχι συμβολικά. Καί ἡ μετοχή μας αὐτή εἶναι συμμετοχή στήν ἀφθαρσία καί τήν ἀναμαρτησία τοῦ ἁγίου του σώματος, διδάσκει ὁ ἅγιος Μάξιμος.

Μέ αὐτή τήν ἐννοια καλοῦμαστε λοιπόν μέλη τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ὁ Χριστός εἶναι καί κεφαλή καί σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐμεῖς συμμετέχουμε μέ τή δύναμη τῆς πίστεως καί τή χάρη τῶν μυστηρίων σ' αὐτό τό μυστικό σῶμα, καί φωτιζόμαστε καί ἁγιαζόμαστε.

Τά μέλη τοῦ Χριστοῦ: κοινωνοί τῶν χαρισμάτων τοῦ Παρακλήτου

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μᾶς χαριτώνει καί μᾶς δωρίζει τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «πού εἶχε ὑποσχεθεῖ, μοίρασε πλοῦσια σέ μᾶς» ὅπως ἀναφέρει ὁ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27-ιγ΄ 8)

Ὁ Ὕμνος τῆς ἀγάπης

Ἀδελφοί, ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὕς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν ταις γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἄσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγκαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖα, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

ἀπ. Πέτρος (Πράξ. 2,33). Καὶ ἐξειδικεύει τὰ χαρίσματα τοῦ Παρακλήτου μέσα στὴν Ἐκκλησία ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν:

Τὸ ἀποστολικὸ χάρισμα, καὶ ἐννοεῖ ὅλους τοὺς Ἀποστόλους, καὶ τοὺς Ἐβδομήκοντα (κατὰ τὸν ἅγ. Θεοδώρητο).

Τὸ προφητικὸ χάρισμα, καὶ ἐννοεῖ ὄχι μόνο αὐτοὺς πού προφητεύουν, ἀλλὰ καὶ ὄσους διδάσκουν καὶ ἐρμηνεύουν τὰ προφητικά ῥήγια (κατὰ τὸν ἅγ. Ἰ. Χρυσόστομο).

Τὸ διδακτικὸ χάρισμα, καὶ ἐννοεῖ ὄσους πατέρες συνεισφέρουν μὲ τὴ συνετὴ διδασκαλία τους στὴν κατανόηση τῶν θείων παραγγελμάτων (ἰ. Χρυσόστομος).

Τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας, τίς «δυνάμεις» δηλαδή τῶν σημείων γιὰ νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ πίστη στό ἀποστολικὸ κήρυγμα (ἅγ. Θεοδώρητος).

Τὸ ἰαματικὸ χάρισμα, δηλ. ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιὰ τὴν ἀνακούφιση ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία τῆς ἀσθένειας καὶ γιὰ τὴ βεβαίωση τῆς πίστεως στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν Ἐκκλησία.

Τὸ χάρισμα τῆς πνευματικῆς ἀντιλήψεως καὶ προνοίας, τόσο γιὰ τὴν κατανόηση τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς ἀγάπης καὶ φροντίδας στὸν πλησίον. Καὶ

Τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, πού ἦταν ἔντονο στὴν πρώτη Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Εὐαγγελίου στὸν τότε γνωστὸ κόσμο. Πρόκειται γιὰ τὴν ἰκα-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σεῖς εἴσθε σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καί ὁ καθένας εἶναι μέλος τοῦ σώματος. Καί ὁ Θεός ἐτοποθέτησε εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα ἔρχονται αἱ θαυματουργικαὶ δυνάμεις, ἔπειτα τὰ θεραπευτικά χαρίσματα, παροχαὶ βοήθειαι, διοικητικαὶ ικανότητες, διάφορα εἶδη γλωσσολαλιῶν. Μήπως εἶναι ὅλοι ἀπόστολοι; Μήπως εἶναι ὅλοι προφῆται; Μήπως εἶναι ὅλοι διδάσκαλοι; Μήπως ὅλοι ἔχουν θαυματουργικὰς δυνάμεις; Μήπως ὅλοι ἔχουν θεραπευτικά χαρίσματα; Μήπως ὅλοι ἔχουν τὴν γλωσσολαλίαν; Μήπως ὅλοι διερμηνεύουν; Νὰ ἔχετε δέ ζῆλον πρὸς τὰ χαρίσματα τὰ ἀνώτερα. Καί τώρα θὰ σὰς δεῖξω ἓνα ὑπέροχον δρόμον. Ἐάν μιλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ δέν ἔχω ἀγάπην, ἔγινα χαλκὸς πού δίνει ἤχους ἢ κύμβαλον πού βγάζει κρότους. Καί ἐάν ἔχω χάρισμα προφητείας καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καί ἐάν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μεταθέτω βουνά, ἀλλὰ δέν ἔχω ἀγάπην, δέν εἶμαι τίποτε. Καί ἐάν μοιράσω σέ ἔλεημοσύνης ὅλην μου τὴν περιουσίαν, καί ἐάν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καῖ, ἀλλὰ δέν ἔχω ἀγάπην, καμμίαν ὠφέλειαν δέν ἔχω. Ἡ ἀγάπη εἶναι μακρόθυμη, εἶναι γεμάτη ἀπὸ εὐμένειαν, ἡ ἀγάπη δέν εἶναι ζηλότυπη, ἡ ἀγάπη δέν καυχᾶται, δέν εἶναι υπερήφανη, δέν κάνει ἀσχημίες, δέν ζητεῖ τὸ συμφέρον τῆς, δέν ἐρεθίζεται, δέν λογαριάζει τὸ κακόν, δέν χαίρει διὰ τὸ κακόν, ἀλλὰ συχαίρει εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅλα τὰ ἀνέχεται, ὅλα τὰ πιστεύει, ἐλπίζει γιὰ τὸ κάθε τι, ὑπομένει τὸ κάθε τι. Ἡ ἀγάπη ποτέ δέν θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχη. Ἐάν εἶναι προφητεῖαι, θὰ καταργηθοῦν· ἐάν εἶναι γλώσσαι, θὰ παύσονται· ἐάν εἶναι γνῶσις, θὰ καταργηθῇ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαῖτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νότητα κάποιων μελῶν τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας νὰ μιλοῦν διαφορετικές γλώσσες, μέσω τῆς δύναμης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ικανότητα πρωταρχικά δοσμένη γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλο τὸν κόσμον καὶ νὰ γίνονται ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τὸν καθένα στή γλώσσα του.

Τὸ πλήρωμα τῆς ἀγάπης: μαρτυρία τοῦ ζωντανοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ

Ὁ ἀπ. Παῦλος, σέ μιά ἐξαρση πνευματικῆς πληρότητας καὶ ζωντανῆς ἐμπειρίας του μέ τὸν Χριστό, μᾶς καταθέτει σάν αἰώνια παρακαταθήκη τὸν ὕμνον τῆς θείας ἀγάπης, σάν τὸ πολυτιμότερο πνευματικὸ χάρισμα, «τό τιμώμενον ὑμῖν καὶ προσκυνούμενον» κατὰ τὸν ἅγ. Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, πού ἐπιβεβαιώνει τὴ συμμετοχὴ μας στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἔνωσή μας μέ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Γεγονός πού ἐξῆσαν καὶ ζοῦν ὅσοι καταξιώθηκαν νὰ δοῦν τὸν Χριστό «καθὼς ἐστί» (Α΄ Ἰωάν. 3,2), ὅπως δηλαδὴ εἶναι, κατὰ τὸ γνωστὸ ἔργο τοῦ ἀρχιμ. Σωφρονίου Ζαχάρωφ.

Ἐάν ἔχουμε, κατὰ τὸν ἀπ. Παῦλον (Α΄ Κορ. 13,1-4), ἓνα ἢ δύο ἢ περισσότερα

1 Νοεμβρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ
Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καί τῆς μπρός αὐτῶν Θεοδότῃς, Δαυίδ ὁσ.
τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, Ἰακώβου ἱερομ. τοῦ ἐν Αἰτωλίδι.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Κορ. ιβ΄ 27-ιγ΄ 8 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. β΄ 2-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 41-56.

ἢ ἀκόμα καί ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ καί στερούμαστε τῆς θείας ἀγάπης, δέν ὠφελούμεστε πνευματικά. Μᾶλλον μοιάζουμε μέ καρπανοκρουσίες χωρὶς νόημα, δέν εἴμαστε τίποτα μπροστά στά μάτια τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καί τῶν ἀνθρώπων πού περιμένουν δείγματα θεϊκῆς ἀγάπης. Ἡ θεία ἀγάπη δίνει νόημα καί ἀξία καί στά ἄλλα χαρίσματα. Γιατί αὐτὴ προβάλλουν.

Τό κριτήριό τῆς θείας ἀγάπης: ἡ γνησιότητα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ θεία ἀγάπη πού μᾶς κάνει νά νιώθουμε ἐνωμένοι στό μυστικό σῶμα τοῦ Θεανθρώπου εἶναι μόνιμη, ἀναλλοίωτη, συνεχής: «πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει» (Α΄ Κορ. 13,7), ὅπως Ἐκεῖνος. Δέν κάνει τὴ δύναμή της, «οὐδέποτε ἐκπίπτει», ὅπως ἀντίθετα συμβαίνει μέ τὴν κοσμικὴ δόξα, οὔτε γιὰ χάρη τοῦ συμφέροντος, οὔτε ἀπὸ δειλία. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει σχέση μέ τὴν ἀλαζονεία, τὸν κομψασμό καί τὴ ζηλοφθονία. Προτιμᾷ τὴν ἀλήθεια, ὅσο κι ἂν στοιχίζει, καί δέν εἶναι ἀγάπη ἐγωιστική, γιατί δέν ζητάει τὸ δικό της, ἀλλὰ μακροθυμεῖ καί δέν ἀδικεῖ. Μακροθυμεῖ καί προσφέρει καλοσύνη (στ. 4-6).

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἂν τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης ἔχουν ἀγγίξει τὴν ψυχὴ μας, τότε σημαίνει ὅτι εἴμαστε ζωντανὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας του. Γιατί ζοῦμε τὸν σφυγμὸ τῆς θεανθρώπινῃς ζωῆς του πού χτυπᾷ μέ ἀπειρη καλοσύνη στὶς καρδιές τῶν πιστῶν. Μέσα σὴν θερμὴ τῆς θείας ἀγάπης ζοῦμε μαζί του τὴν αἰωνιότητα τοῦ ἀληθινοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῃς - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm